

УДК 347.963:342.7

**В.М. ПАНОВ**, Харківський національний університет внутрішніх справ

## **КЛАСИФІКАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН, ЯКІ ВИНИКАЮТЬ ПРИ РЕАЛІЗАЦІЇ ОРГАНАМИ ПРОКУРАТУРИ ПРАВОЗАХИСНОЇ ФУНКЦІЇ**

*Ключові слова:* адміністративні правовідносини, органи прокуратури, правозахисна функція, класифікація адміністративно-правових відносин

Для реалізації правозахисної функції органи прокуратури вступають у різноманітні правовідносини – кримінально-процесуальні, службово-трудова, фінансові тощо. Але центральне місце серед них займають адміністративно-правові відносини, оскільки органи прокуратури належать до системи правоохоронних органів, і, відповідно, наділені державно-владними повноваженнями. Саме тому, дослідження поняття та видів адміністративно-правових відносин, які виникають під час реалізації органами прокуратури правозахисної функції, дозволить підвищити ефективність управління даною сферою діяльності та покращити стан дотримання прав та свобод людини та громадянина.

Проблемі класифікації адміністративно-правових відносин, які виникають в діяльності органів прокуратури присвячено ряд досліджень таких авторів, як В.Б. Авер'янов, В.М. Бесчастний, І.П. Голосніченко, І.О. Кресіна, М.В. Косюта, М.І. Мичко, А.О. Пінаєв, В. Погорілко, О.В. Скрипнюк, Ю.С. Шемшученко, П.В. Шумський, О.М. Якуба та інших. Однак, комплексного дослідження видів адміністративно-правових відносин, які виникають під час реалізації органами

прокуратури правозахисної функції в науковій літературі немає, що зумовлює необхідність такого дослідження.

Звідси, метою статті є визначення критеріїв класифікації та видів адміністративно-правових відносин, які виникають під час реалізації органами прокуратури правозахисної функції. Для цього необхідно вирішити такі завдання: визначити поняття адміністративно-правових відносин, які виникають під час реалізації правозахисної функції органами прокуратури, проаналізувати види цих адміністративних правовідносин та охарактеризувати їх.

Для визначення критеріїв класифікації та видів адміністративно-правових відносин, які виникають під час реалізації органами прокуратури правозахисної функції, перш за все, необхідно з'ясувати зміст поняття «адміністративні правовідносини, які виникають під час реалізації органами прокуратури правозахисної функції».

На думку О.М. Якуби, адміністративно-правові відносини визначаються як суспільні відносини, що регулюються адміністративно-правовими нормами, в яких одна із сторін наділена правом вимагати від іншої сторони, у процесі виконавчої та розпорядчої діяльності, здійснення поведінки, вказаної в адміністративно-правовій нормі, а також дане відношення охороняється державою [1, с.53]. Подібне визначення надане також іншими дослідниками, які зазначають, що адміністративні правовідносини – це правовідносини, що виникають на базі адміністративно-правових норм і є юридичною формою відносин в сфері державного управління, де сторони беруть участь як носії прав і обов'язків [2, с.76; 3, с.35].

Ці, найбільш класичні для науки адміністративного права, визначення вказують на такі дві основні характерні відмінності адміністративних правовідносин, як сфера, в якій виникають ці відносини (виконавча та розпорядча діяльність або сфера державного управління), та норми, які їх регулюють (адміністративні норми). Проте, на нашу

думку, у визначенні адміністративних правовідносин слід врахувати також інші характерні ознаки, зокрема, особливість суб'єктів, підстав виникнення, змісту тощо.

Тому вважаємо, що ознаками адміністративних правовідносин з урахуванням сфери їх виникнення – реалізація правозахисної функції органами прокуратури, є те, що вони: 1) є різновидом правовідносин; 2) врегульовані нормами адміністративного права; 3) обов'язковим суб'єктом виступають органи прокуратури; 4) спрямовують свою дію на захист прав та інтересів фізичних та юридичних осіб; 5) виникають в сфері державно-управлінської діяльності; 6) виникають з підстав та за умов, визначених адміністративними нормами; 7) забезпечені можливістю застосування засобів державного або адміністративного примусу; 8) засновані на загально-правових та спеціальних адміністративних принципах.

Отже, адміністративно-правові відносини, які виникають при реалізації органами прокуратури правозахисної функції – це різновид правових відносин, які врегульовані нормами адміністративного права, суб'єктами яких виступають з одного боку органи прокуратури, наділенні державно-владними повноваженнями, а з іншого – громадяни, юридичні особи або органи державної влади чи їх посадові особи, та які полягають у реалізації державного управління в сфері захисту прав, свобод та інтересів фізичних та юридичних осіб, з підстав та за наявності умов, визначених в законодавстві, і засновані на загально-правових та спеціальних адміністративних принципах.

В адміністративно-юридичних джерелах відсутній єдиний підхід до визначення критеріїв класифікації адміністративно-правових відносин, у зв'язку з чим існує багато варіантів такої класифікації. Розглянемо основні з них.

Так, однією з класичних класифікацій, з якою погоджуються більшість науковців з

адміністративної галузі прав, є поділ адміністративних правовідносин за характером управлінських зв'язків на вертикальні та горизонтальні [4, с.40–41; 5, с.74].

Під горизонтальними адміністративно-правовими відносинами розуміються тільки ті, сторони яких фактично і юридично рівноправні, тобто в них відсутні юридично владне веління однієї сторони, обов'язкове для іншої. Сутність вертикальних адміністративних правовідносин полягає в наступному: у однієї сторони є юридично владні повноваження, яких немає в іншій стороні відносини. Це відносини, що виникають між супідрядними сторонами [5, с.74]. Таким чином, основною відмінністю одного виду адміністративних правовідносин від іншого є наявність або відсутність юридичної рівності учасників цих відносин. Виходячи з цього, значення такої класифікації для практичного застосування полягає в тому, щоб визначити обсяг прав та обов'язків суб'єктів цих відносин, взаємообумовлюючий або підлеглий характер їх зв'язків.

Іншим критерієм класифікації адміністративних правовідносин, який також досить часто зустрічається в наукових джерелах, є метод правового регулювання, відповідно до якого адміністративні правовідносини поділяються на субординаційні, координаційні та реординаційні [6, с.414–415].

Субординаційні правовідносини виникають тоді, коли одна зі сторін правомочна здійснювати розпорядчі або контрольні повноваження по відношенню до іншої сторони. Координаційні правовідносини характеризуються тим, що державно-владні повноваження сторін спрямовуються на загальну діяльність для досягнення певної мети або вирішення загальних завдань. Особливість реординаційних правовідносин полягає в тому, що об'єкт управління наділений правом звертатися до суб'єкта управління по здійсненню ним певних дій, тобто має місце зворотний зв'язок у держа-

вному управлінні [7, с.21]. Таким чином, практичне значення такої класифікації полягає у тому, щоб визначити наявність або відсутність можливості учасників відносно відступати від вказівок іншого суб'єкта та давати зворотні вказівки. Крім того, поділ адміністративних правовідносин на субординаційні, координаційні та реординаційні дозволяє встановити, в якій якості виступають учасники цих відносин – зобов'язаних, уповноважених суб'єктів або одночасно зобов'язаних та уповноважених.

Іншим критерієм класифікації адміністративних правовідносин виступає їх мета, відповідно до якої ці відносини поділяються на регулятивні та охоронні [8, с.61]. Регулятивні – регулюють майнові відносини і особисті немайнові відносини. За допомогою даного виду відносин здійснюється правомірна діяльність громадян і організацій. Охоронні – спрямовані на регламентацію заходів юридичної відповідальності, а також державно-примусових заходів захисту суб'єктивних прав [9, с.43]. Практичне значення такого поділу полягає в тому, щоб визначити, з якою метою учасники вступають у правовідносини – або з метою упорядкувати, врегулювати свої зв'язки та права або з метою їх охорони.

Визначаючи види адміністративно-правових відносин, які виникають під час реалізації органами прокуратури правозахисної функції, слід виходити із: 1) специфіки змісту цих відносин; 2) особливості мети вступу суб'єктів у ці відносини; 3) практичності застосування; 4) можливості підвищення ефективності реалізації правозахисної функції.

Враховуючі дані вимоги до класифікації та використовуючи традиційні підходи до поділу адміністративних правовідносин, вважаємо, що адміністративно-правові відносини, які виникають під час реалізації органами прокуратури правозахисної функції, доцільно поділити за такими критеріями: 1) в залежності від сфери управління: внутрішні та зовнішні; 2) залежно від виду

управлінської функції, покладеної в основу правовідносин: адміністративні правовідносини планування, координації, організації та нагляду; 3) залежно від змісту: попереджувальні та правовідновлювальні. Одночасно всі ці види відносин можуть належати або до субординаційних, або до координаційних, або до реординаційних, а також вертикальних чи горизонтальних.

1. Внутрішні адміністративні правовідносини виникають в процесі вирішення задач внутрішньої організації, спрямованої на реалізацію органами прокуратури правозахисної функції. Прикладом даного виду відносин є відносини, в які вступають прокурор відповідного рівня та його керівник з приводу призначення його представником інтересів громадянина, який неспроможний захистити себе сам, у суді. Суб'єктами цього виду відносин виступають завжди працівники органів прокуратури. Уповноваженим суб'єктом, при цьому, як правило, є керівник органу прокуратури або керівник відділу, а зобов'язальним – прокурор – виконавець.

Об'єктами внутрішніх адміністративних відносин можуть бути: 1) функціональний розподіл обов'язків між прокурорами; 2) дії, пов'язані з прийняттям прокурором справи до свого відання; 3) інші дії, спрямовані на вирішення організаційних питань реалізації правозахисної функції.

Зміст складають такі права уповноваженого суб'єкта: 1) право призначати прокурора відповідного рівня виконавцем функції представництва інтересів громадянина або держави в суді; 2) право перевіряти хід виконання функції; 3) право відсторонити прокурора від роботи за наявності, передбачених законодавством підстав тощо.

Обов'язки зобов'язаного суб'єкта: 1) прийняти справу до свого відання; 2) здійснити підготовчі та організаційні заходи для реалізації правозахисної функції; 3) надати звіт про хід виконання правозахисту тощо.

Для виникнення цих відносин необхідно

декілька юридичних фактів – заява громадянина про необхідність представництва його інтересів в суді (або здійснення інших процесуальних дій спрямованих на захист його прав), наказ керівника про призначення відповідного прокурора виконавцем тощо.

Такі відносини завжди є субординаційними та вертикальними, оскільки між сторонами відсутня юридична рівність та між ними наявний зв'язок службової підлеглості.

Зовнішні адміністративні відносини виникають в процесі безпосередньо взаємодії з особою (фізичною чи юридичною), чії права підлягають захисту в будь-якій процесуальній формі, та здійсненні практичних дій по захисту порушених прав. Суб'єктами цих відносин виступають працівник органу прокуратури, який здійснює представництво інтересів громадянина в суді, або виконує іншу правозахисну функцію, заявник або особа, інтереси та права якої підлягають захисту за власною ініціативою прокурора, а також третя сторона – порушник прав та інтересів – особа, яка підлягає притягненню до відповідальності.

Зміст цього виду адміністративних правовідносин становить такі права уповноваженого суб'єкта: 1) право звертатися до органів прокуратури за захистом свого порушеного права; 2) право на представництво своїх інтересів прокурором у суді; 3) право знайомитися з матеріалами справи (якщо захист прав відбувається в порядку реалізації прокурором функції підтримання державного обвинувачення в суді) тощо.

Прокурор, який виступає одночасно уповноваженим і зобов'язаним суб'єктом, має такі права та обов'язки: 1) пред'явити позов до суду відповідної інстанції або використати іншу процесуальну форму захисту прав громадян у суді; 2) прийняти участь у справі з метою представництва інтересів громадянина в суді; 3) заявляти в суді клопотання, заяви тощо.

Об'єктами цих відносин можуть бути:

1) дії прокурора по застосуванню відповідної процесуальної форми захисту прав громадянина; 2) дії прокурора по здійсненню перевірки законності діяльності органу державної влади; 3) діяльність органу державної влади або його посадової особи, які підлягають перевірці; 4) дії та поведінка фізичних осіб тощо.

Для виникнення зовнішніх адміністративних правовідносин необхідна наявність таких підстав: звернення фізичної або юридичної особи до органів прокуратури за захистом своїх прав; наказ керівника органу прокуратури про доручення ведення справи відповідному прокурору; прийняття рішення про порушення кримінальної справи органами досудового розслідування тощо.

Зовнішні адміністративні правовідносини, які виникають під час реалізації органами прокуратури правозахисної функції, мають подвійний характер – з одного боку, це відносини реординаційні, а з іншого, – субординаційні. Зокрема, коли прокурор вступає у відносини із заявником або іншою особою, чії права порушено і яка потребує їх захисту, то в цьому разі мова йде про реординаційні відносини, оскільки заявник (тобто сторона, не наділена державно-владними повноваженнями) має право вимагати від прокурора здійснення передбачених законом дій. У випадку, якщо прокурор вступає у відносини з порушником прав або перевіряє законність його дій (здійснює прокурорський нагляд), то в цьому разі виникають субординаційні відносини, оскільки прокурор, як носій державно-владних повноважень, має право вимагати від іншої сторони виконання його законних вказівок та розпоряджень (пред'явити документи, припинити дії, які порушують законні права та інтереси громадян або юридичних осіб тощо) і друга сторона зобов'язана виконати ці розпорядження (хоча і може їх оскаржити в суді).

2. Адміністративно-правові відносини планування в процесу реалізації правозахисної функції органами прокуратури вини-

кають, як правило, в межах внутрішніх відносин, зокрема, при складанні відповідальним прокурором поточного та перспективного плану дій по реалізації відповідної правозахисної функції. Наприклад, при здійсненні перевірки діяльності державного органу прокурор визначає порядок здійснення перевірки, документи, які потребують дослідження, дії, які необхідно виконати тощо.

Суб'єктами відносин планування виступають прокурори відповідного рівня та керівники відділів. Зміст відносин можуть складати такі права та обов'язки: 1) визначення переліку питань, які підлягають перевірці; 2) питання, які потребують дослідження; 3) визначення переліку організацій, державних органів та складання графіку їх перевірки; 4) складання та направлення постанови про проведення перевірки тощо.

Об'єктами відносин планування можуть виступати: 1) упорядкування наглядових дій; 2) систематизація документів, які підлягають перевірці; 3) приведення строків перевірки у відповідність затвердженим річним планам та графікам тощо.

Підставами виникнення відносин планування є: накази та інші акти керівників органів прокуратури про необхідність проведення перевірки відповідного державного органу або організації, звернення-заяви громадян або юридичних осіб тощо.

Організаційні правовідносини виникають в процесі здійснення організаційних заходів, спрямованих на реалізацію правозахисної функції органів прокуратури. Як зазначає В.Я. Малиновський, основною метою організаційної функції є забезпечення переходу від стратегії до структури організації. Організація як спеціальна функція державного управління – це процес побудови структури органу управління, що дає можливість службовцям ефективно взаємодіяти для досягнення мети організації [10, с.34].

Суб'єктами організаційних відносин, які

виникають при реалізації органами прокуратури правозахисної функції виступають прокурори та керівники відділів або керівники органів прокуратури. Зміст цих відносин складають такі права та обов'язки: 1) визначення порядку реалізації правозахисної функції; 2) витребування та ознайомлення з інформацією, необхідною для реалізації правозахисної функції; 3) складання відповідних документів (прокурорського реагування, позовів, заяв тощо).

Об'єктом цих відносин можуть бути: 1) порядок здійснення правозахисної функції відповідного виду; 2) організаційні дії тощо.

Підставою виникнення організаційних відносин є прийняття управлінських рішень (наказів, розпоряджень) керівником відповідного відділу або органу прокуратури.

Координаційні адміністративні правовідносини виникають під час реалізації органами прокуратури своїх повноважень в сфері координації діяльності правоохоронних органів (перш за все, органів досудового розслідування) при здійсненні ними розслідування кримінальних злочинів. Суб'єктами цих відносин виступають прокурори, слідчі працівники, працівники інших правоохоронних органів, оперативно-слідчі групи тощо. Зміст координаційних відносин складають такі права уповноважених суб'єктів: 1) перевіряти матеріали досудового слідства; 2) погоджувати управлінські рішення; 3) скасовувати управлінські рішення; 4) призначати керівників оперативно-слідчої групи тощо. Обов'язками суб'єктів є: 1) погоджувати свої дії та рішення з прокурором; 2) виконувати законні вимоги прокурора; 3) звітувати перед прокурором про результати проведеної роботи тощо.

Об'єктом координаційних відносин є спільна діяльність правоохоронних органів та органів прокуратури по здійсненню досудового розслідування, проведенню опе-

ративно-розшукових заходів тощо.

Підставою виникнення координаційних відносин є управлінські рішення органів прокуратури, слідчих підрозділів або інших правоохоронних органів.

Наглядові відносини виникають під час здійснення прокурорського нагляду. Суб'єктами цих відносин є прокурор (наглядний суб'єкт), юридичні особи, органи державної влади, посадові особи (піднаглядний суб'єкт) та громадяни або юридичні особи (заявник). Останній суб'єкт присутній не в усіх наглядових відносинах (наприклад, при здійсненні планового нагляду).

Зміст наглядових відносин складають такі права уповноваженого (наглядного суб'єкта): 1) вимагати пред'явлення документів; 2) вимагати надання пояснень; 3) вимагати припинення незаконних дій тощо.

Обов'язками зобов'язаного (піднаглядного) суб'єкта є: 1) виконання всіх вимог прокурора; 2) пред'явлення документів; 3) припинення дій; 4) відсторонення від службових обов'язків на час проведення службового розслідування тощо.

Заявник має такі права: 1) подавати заяву до органів прокуратури про порушення його права відповідним державним органом або іншим суб'єктом; 2) отримувати інформацію про результати перевірки, проведеної за його заявою тощо.

Об'єктами цих правовідносин є: 1) правомірність діяльності піднаглядного суб'єкта; 2) відповідність рішень, прийнятих органом державної влади, нормам Конституції та законам України.

Підставами виникнення можуть бути управлінські рішення прокурора, заяви-повідомлення громадян та юридичних осіб.

Відносини планування, організаційні та наглядові відносини завжди є субординаційними та вертикальними. Координаційні відносини в органах управління, як правило, є горизонтальними, але правовий статус органів прокуратури надає їм право висту-

пати у якості керівного органу у координаційних відносинах з іншими правоохоронними органами.

3. Попереджувальні відносини викають у випадку, коли правозахисна функція органів прокуратури спрямована на захист права, порушення якого ще не відбулось. Зокрема, типовим прикладом таких відносин, є адміністративні правовідносини, які виникають під час здійснення прокурором функції підтримання державного обвинувачення в суді. Ця функція спрямована на притягнення винної особи до кримінальної відповідальності, і відповідно захист інших громадян від можливих неправомірних дій злочинця. Прикладом також можуть виступати адміністративні відносини, які виникають під час реалізація наглядової функції, якщо такий нагляд здійснюється в плановому режимі, а не за зверненням громадян. В цьому разі здійснення планової перевірки дозволяє виявити порушення законодавства ще на стадії, коли цим порушенням не завдано шкоди правам та інтересам особи або, коли така шкода незначна. Суб'єктами цих відносин виступають працівники органів прокуратури; піднаглядні суб'єкти, обвинувачений, підозрюваний у вчиненні злочину; судді тощо. До змісту попереджувальних відносин входять такі права: 1) проведення перевірки піднаглядного суб'єкта; 2) звернення до суду із позовними заявами та клопотаннями; 3) ініціювання притягнення до кримінальної, адміністративної відповідальності тощо. Обов'язками, які входять до змісту цих відносин, є: 1) виконання законних вимог та розпоряджень прокурора; 2) пред'явлення документів для перевірки; 3) виконання рішень та ухвал суду тощо.

Об'єктами цього виду адміністративних відносин можуть бути: 1) законність діяльності державного органу або іншої юридичної особи; 2) дії прокурора по підтриманню державного обвинувачення в суді тощо.

Підставою виникнення попереджувальних відносин є затверджений керівником

органу прокуратури план здійснення перевірок в піднаглядних суб'єктах, наказ керівника про призначення прокурора державним обвинувачем в суді тощо.

Правовідновлювальні адміністративні відносини при реалізації органами прокуратури правозахисної функції виникають тоді, коли порушення права вже відбулося, і особа, чиї права порушені, звернулася за їх відновленням до органів прокуратури, або, якщо органи прокуратури на підставах, які визначені законодавством, зобов'язані за власною ініціативою приступити до захисту порушених прав у формі представництва інтересів громадян в суді або видачі акту прокурорського реагування на незаконне рішення або дію органу державної влади тощо. Суб'єктами цих відносин виступають прокурор, особа, чиї права порушені, орган державної влади, посадова особа або інша фізична чи юридична особа, яка здійснила порушення права своїм незаконним рішенням або дією. Права та обов'язки, які входять до змісту цих правовідносин, співпадають зі змістом попереджувальних правовідносин.

Об'єктами правовідновлювальних відносин можуть бути: 1) законність дій та управлінських рішень органів державної влади, посадових осіб; 2) законність поведінки та дій фізичних осіб; 3) законність діяльності юридичних осіб тощо.

Підставами виникнення є управлінські рішення, заяви-звернення тощо.

Правовідновлювальні та попереджувальні відносини носять подвійний характер, як і зовнішні відносини, виступаючи в одних випадках субординаційними та вертикальними, а в інших – реординаційними та горизонтальними.

Таким чином, проведений аналіз критеріїв класифікації та видів адміністративно-правових відносин, які виникають під час реалізації органами прокуратури правозахисної функції, дозволяє зробити висновок про різноманітність та багатооб'єктність цих відносин. При цьому, всі види адмініс-

тративних правовідносин взаємопов'язані та взаємообумовлені, оскільки їх суб'єктами завжди виступають органи прокуратури та їх посадові особи, об'єктами в більшості цих відносин є законність дій та рішень органів державної влади та посадових осіб, а також законність діяльності юридичних осіб та поведінки фізичних осіб. При цьому, різняться адміністративні відносини метою та сферою їх виникнення, а також управлінськими функціями, які покладені в основу цих відносин.

## ЛІТЕРАТУРА

1. Якуба О. М. Административная ответственность / О. М. Якуба. – М. : Юрид. лит., 1972. – 152 с.
2. Бахрах Д. Н. Административное право. Часть Общая : учебник / Д. Н. Бахрах. – М. : БЕК, 1993. – 301 с.
3. Административное право Украины. Общая часть : учеб. пособие / проф. Ю. П. Битяк, доц. Б. В. Зуй. – Х. : Одиссей, 1999. – 224 с.
4. Адміністративне право України : підруч. [для юрид. вузів і ф-тів] / за ред. Ю. П. Битяка. – Х. : Право, 2000. – 520 с.
5. Колпаков В. К. Адміністративне право України : підручник / В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко. – К. : Юрінком Інтер, 2003. – 544 с.
6. Стариков Ю. Н. Курс общего административного права: в 3 т. [Т. 1]. История. Наука. Предмет. Нормы. Субъекты / Ю. Н. Стариков. – М. : Изд-во НОРМА, 2002. – 728 с.
7. Коваль Л. Адміністративне право України. Загальна частина : курс лекцій / Л. Коваль. – К. : Основи, 1994. – 154 с.
8. Адміністративне право України : підручник / [за заг. ред. С. В. Ківалова]. – Одеса : Юрид. л-ра, 2003. – 431 с.
9. Васильев Л. С. Административное право Украины. Общая часть : учеб. пособие / Л. С. Васильев. – Х. : Одиссей, 2002. – 288 с.

10. Малиновський В. Я. Державне управління : навч. посіб. / В. Я. Малиновський. – Луцьк : Ред.-вид. відд. «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2000. – 558 с.

*Панов В. М. Класифікація адміністративно-правових відносин, які виникають при реалізації органами прокуратури правозахисної функції / В. М. Панов // Форум права. – 2013. – № 2. – С. 434–441 [Електронний ресурс].*

Визначено зміст поняття «адміністративно-правові відносини, які виникають при реалізації органами прокуратури правозахисної функції», охарактеризовано основні види цих відносин.

\*\*\*

*Панов В.Н. Классификация административно-правовых отношений, возникающих при реализации органами прокуратуры правозащитной функции.*

Определено содержание понятия «административно-правовые отношения, возникающие при реализации органами прокуратуры правозащитной функции», охарактеризованы основные виды этих отношений.

\*\*\*

*Panov V.N. Classification of Administrative Legal Relations Arising in the Implementation of Human Rights by the Prosecution Function*

The paper defined the concept of «administrative-legal relations arising in the implementation of human rights by the prosecution function», describes the main types of these relations.

Форум права Форум Ш